

Rutte

gedwongen ontslagen vallen. U zegt dat er dit of dat kan gebeuren, maar ik wil dat u als staatssecretaris van Sociale Zaken zegt dat mensen met een gesubsidieerde baan niet in de bijstand komen, omdat hun baan er straks niet meer is. Als u dit met de andere partners stevig gaat bespreken, ben ik al iets meer tevreden dan met uw meer algemene verhaal.

Staatssecretaris **Rutte**: Met die partners wordt stevig gesproken. Ik herhaal dat zij erin slagen om gedwongen ontslagen zoveel mogelijk te voorkomen. Als u daarvoor een garantie wilt, moet de Kamer de bezuiniging op de gesubsidieerde arbeid terug draaien. De bezuinigingen lopen op tot 680 mln euro in 2005. Tegen die achtergrond moeten wij instrumenten creëren om gedwongen ontslagen zoveel mogelijk te voorkomen. Uiteraard is ieder gedwongen ontslag per definitie er een te veel. Wat ik verleden week ook in het AO heb gezegd, is dat de ultieme consequentie van de garantie dat er geen gedwongen ontslagen zullen zijn, is dat de bezuiniging van 680 mln euro moet worden teruggedraaid. Ik teken echter voor deze bezuiniging, omdat die zeer in balans is met de overige bezuinigingen ingevolge de verschillende regeerakkoorden. Dit moet worden gezien in samenhang met de instrumenten om gedwongen ontslagen zoveel mogelijk te voorkomen. Tegen die achtergrond hebben wij een evenwichtig beleidspakket, zo is mijn mening.

Mevrouw **Van Gent** (GroenLinks): De mensen staan echter wel op straat.

Staatssecretaris **Rutte**: U bent er heel somber over, maar volgens mij moeten wij afwachten.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, volgende week dinsdag over de ingediende moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van het algemeen overleg op 6 november 2003 over het **stankbeleid**.

De heer **Koopmans** (CDA): Voorzitter. In het algemeen overleg zijn twee punten blijven liggen. Het is onvoldoende duidelijk hoe het kabinet wil omgaan met de burgerwoningen in het buitengebied die voor 19 maart 2000 als zodanig zijn ontstaan. De brief gaat daar niet op in. Wil de staatssecretaris hierop alsnog ingaan?

De Kamer heeft in meerderheid de boodschap afgegeven dat er voor heel Nederland een stankwet moet komen, maar wat ons betreft is dat in de brief onvoldoende verwoord. Vandaar de volgende motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat de regering bij brief van 14 november 2003 heeft aangegeven dat zij extensiveringsgebieden met primaat wonen onder de werkingssfeer van de Wet stankemissie veehouderijen in landbouwwontwikkelings- en verwevingsgebieden wil brengen;

constaterende dat de regering in de niet-concentratiegebieden wil volstaan met een "handreiking" ten behoeve van de vergunningverlening voor het bevoegde gezag, in plaats van een wettelijk beoordelingskader;

van mening dat snelle en volledige harmonisering en uniformering van het agrarisch stankbeleid noodzakelijk zijn om het platteland van het slot te krijgen;

verzoekt de regering, naast de extensiveringsgebieden met primaat wonen ook de niet-concentratiegebieden volledig onder de werkingssfeer van de Wet stankemissie veehouderijen in landbouwwontwikkelings- en verwevingsgebieden te brengen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is

voorgesteld door de leden Koopmans, Oplaat en Van den Brink. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 55 (29200-XIV).

De heer **Van den Brink** (LPF): Voorzitter. Ik onderschrijf wat de heer Koopmans zojuist heeft gezegd. Ik doe dat dus niet over.

In het algemeen overleg hebben wij ook gesproken over de nieuwe stanknormen, ontwikkeld door IMAG. Daar waren wij toen totaal niet over te spreken. Wij hebben van de staatssecretaris tot nu toe in onze ogen geen goed antwoord gekregen. Daarom dienen wij de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

neemt kennis van de nieuwe stanknormen van het IMAG;

verzoekt de regering om een onafhankelijke contra-expertise te laten opstellen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van den Brink, Koopmans en Oplaat. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 56 (29200-XIV).

Staatssecretaris **Van Geel**: Voorzitter. Ik ben bereid om schriftelijk aan de Kamer uiteen te zetten hoe het zit met de ingewikkelde problematiek van 19 maart 2002 over de status van de burgerwoningen, omdat dit niet helder genoeg is geweest. Ik merk nog wel hoe de Kamer dit beoordeelt. Ik ga graag de uitdaging aan om uiteen te zetten wat de verschillende juridische en andere aspecten zijn van deze datum en welke mogelijkheden er zijn om die datum naar voren te halen. Ik denk dat dit gedeeltelijk de strekking van het verhaal is.

De heer **Koopmans** (CDA): Misschien is het niet helemaal

Van Geel

duidelijk. Het gaat over het jaar 2000. De staatssecretaris zei net 2002.

Staatssecretaris **Van Geel**: Sorry. Ik bedoelde 2000. Die datum weet ik om verschillende redenen heel goed. Toen ontstond namelijk overeenstemming tussen provincies en Rijk over de aanpak van het reconstructiebeleid.

In het algemeen overleg over dit onderwerp heb ik geen inhoudelijk oordeel over de voorstellen van de Kamer geveld. Ik ben er ook geen discussie over aangegaan. Ik breng nogmaals het procedurele antwoord naar voren dat ik destijds heb gegeven. De minister en de staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu hebben voorgesteld om in de herijkingsnota te overwegen om geen landelijke Stankwet in te voeren. De Raad van State heeft die landelijke Stankwet inmiddels bestudeerd. Het is duidelijk dat de Kamer en verschillende maatschappelijke organisaties hier anders over denken. Het debat over dit onderdeel kan buitengewoon interessant worden, omdat enerzijds het dereguleringsvraagstuk aan de orde is en anderzijds het vraagstuk van de rechtszekerheid en alles wat daarmee samenhangt in relatie tot de manier waarop verschillende gemeenten zullen opereren. Ik heb daarover dus geen inhoudelijke discussie gevoerd, maar gezegd dat ik het moment waarop wij de herijking bespreken een buitengewoon goed moment vond om hierover van gedachten te wisselen. Ik ga ervan uit dat dit in januari is, maar dat ligt mede aan de agenda van de Kamer. Dat ik niet inhoudelijk heb gereageerd op dit verhaal wil niet zeggen dat ik voor of tegen het voorstel van de Kamer ben. Ik vind het juist om het hierover tijdens de bespreking van de herijking te hebben. Ik vind dat de Kamer een integraal oordeel moet vellen over de herijkingsoperatie en over wat ons verder in het kader daarvan wordt opgedragen, omdat het niet goed is om het ad hoc aan te pakken. Vandaar mijn procedurele antwoord. Ik herhaal dat bij dezen.

Ik ben bereid tot het vragen van een second en zelfs een third opinion, maar op dit moment heb ik geen aanleiding om te twijfelen aan de kwaliteit van het onderzoek naar de stanknormeringen. De heer Van den Brink was wel erg kort door de bocht. Er moet eerst gereede twijfel

bestaan aan de manier waarop dit onderzoek is uitgevoerd.

De heer **Koopmans** (CDA): De staatssecretaris verweert zich door de procedurele kant te kiezen. De vaste commissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit heeft alleen doelbewust het gedeelte in de herijkingsbrief over de stank- en ammoniakwetgeving op de agenda gezet om van het algemeen overleg een integraal overleg over stank en ammoniak te maken. Daarom verzoek ik de staatssecretaris om de motie inhoudelijk te behandelen.

Staatssecretaris **Van Geel**: Ik heb dat bij het algemeen overleg niet gedaan. Ik vind het nu ook niet het moment om dat te doen. U zou zich eens moeten voorstellen dat wij in plaats van deze integrale benadering van de aanpak van de herijkingsoperatie van het ministerie van VROM op het gebied van wonen en milieu ad hoc per situatie en per VAO stukken eruit halen en daarover het debat voeren. Dat lijkt mij geen verstandige lijn. Daarmee heb ik helemaal niet gezegd of ik voor of tegen ben. Ik had mij er iets bij kunnen voorstellen als het overleg nog ver in de toekomst verborgen zou zijn, gelet op de termijnen die u vraagt. Maar ik neem aan, mede gelet op uw agenda, dat wij direct na het reces met u volop over de inhoud kunnen discussiëren. Het wordt niet maanden naar achter geschoven, maar het is een kwestie van een paar weken. Dan zullen wij een aantal problemen integraal bespreken. Ik wil dan het debat voeren over de voors en tegens van de benadering die door een meerderheid van de Kamer is gekozen.

De heer **Van den Brink** (LPF): Wij zijn weldenkende mensen en wij halen heel veel van ons denken uit de praktijk. Dat is de achtergrond van onze motie. Daarin is in wezen mijn vraag gesteld.

Staatssecretaris **Van Geel**: Ik wil serieus bekijken of er redenen zijn om aan te nemen dat er bezwaren zijn tegen de wijze waarop dit onderzoek is uitgevoerd, maar ik vind de benadering van de heer Van den Brink wel erg mager. Als het argument is dat er een serieus onderzoek is gedaan maar dat men in de praktijk andere ervaringen

heeft, dan is het voor mij buitengewoon lastig om inhoudelijk te discussiëren. Nogmaals, ik wil graag nagaan bij verschillende deskundigen of er een reden is om een nader onderzoek te vragen, maar ik vind de argumentatie van de heer Van den Brink buitengewoon mager.

De heer **Van den Brink** (LPF): Als wij in de praktijk zien dat het onderzoek van IMAG in het geheel niet aansluit bij de belevingswaarden van anderen, dan moet ik toch minimaal mijn twijfels uitspreken over dit onderzoek. Daarom vragen wij een contra-expertise, niet meer en niet minder.

Staatssecretaris **Van Geel**: Ik heb aangegeven dat ik het graag nog een keer met de deskundigen zal bespreken, als er zware inhoudelijke redenen toe zijn. Maar ik vind niet dat op grond van algemene termen zoals "ervaringen" en dergelijke overwegingen een rapport dat door deskundigen is opgesteld hier ter discussie moet worden gesteld, als er geen zware redenen voor zijn. Daar heb ik toch bezwaar tegen.

De heer **Oplaat** (VVD): Als de moties worden aangenomen, neem ik toch aan dat de staatssecretaris ze uitvoert.

Staatssecretaris **Van Geel**: Wat de eerste motie betreft, hoop ik dat u mijn voorstel heel redelijk vindt. Ik heb in het algemeen overleg geen inhoudelijke discussie met u gevoerd over de gedachte, maar ook toen verwezen naar het nadere debat, dat zeer nabij is. Dat ligt toch materieel zo dicht bij elkaar dat ik hoop dat wij in redelijkheid kunnen afspreken dat het debat dan kan worden gevoerd.

Ik heb aangegeven dat ik serieus zal bekijken wat in de tweede motie wordt gevraagd. Als er reële argumenten zijn, zal ik zeker overwegen deze motie uit te voeren. Het gaat mij echter te ver om op basis van deze argumenten meteen te zeggen dat het onderzoek niet deugt en er dus een second opinion moet worden gevraagd. Ik wil het serieus bekijken en zal u laten weten of ik er aanleiding toe zie, maar ik vind de argumentatie nu buitengewoon mager.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, volgende

Van Geel

week dinsdag over de moties te stemmen.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 11 en 19 november 2003 over het **bordeelverbod en de mensenhandel**.

□

Mevrouw **Arib** (PvdA): Voorzitter. Ik stel drie moties voor.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat slachtoffers van mensenhandel een belangrijke rol kunnen spelen als getuige in een strafproces in de strijd tegen mensenhandel;

overwegende dat de bestrijding van georganiseerde criminaliteit staat of valt met de aangiftes van de vrouwen;

constaterende dat de nationaal rapporteur mensenhandel heeft vastgesteld dat maar 5% van de geschatte 3500 slachtoffers van mensenhandel in Nederland aangifte doet;

overwegende dat de nationaal rapporteur mensenhandel de aanbeveling heeft gedaan om een ruimhartiger overheidsbeleid voor te staan waar het gaat om slachtoffers van mensenhandel na afloop van de strafprocedure;

overwegende dat deze vrouwen zich in een zeer kwetsbare positie bevinden;

van mening dat in de huidige regelgeving en uitvoering daarvan in de praktijk onvoldoende aandacht wordt geschonken aan de risico's die slachtoffers van mensenhandel lopen bij terugkeer naar hun land van herkomst na afloop van het strafproces van de verdachte van mensenhandel;

vraagt de regering om het beleid zodanig aan te passen dat vrouwen die als getuige hebben opgetreden in een strafproces inzake mensenhandel

voortgezet verblijf wordt toegestaan na afloop van het strafproces,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Arib, De Wit en Tonkens. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 3 (28638).

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat seksueel misbruik van prostituees ook na afschaffing van het algemeen bordeelverbod nog steeds te vaak voorkomt;

van mening dat er in vele gevallen sprake is van seksueel misbruik van prostituees die vanwege verslaving en/of psychiatrische stoornissen of gebrekkige geestelijke ontwikkeling, zoals het syndroom van Down, niet volledig in staat zijn om geheel zelfstandig of vrijwillig hun wil te bepalen of kenbaar te maken;

van mening dat op de eerste plaats vormen van maatschappelijke opvang van bovengenoemde prostituees moeten helpen, maar dat daarnaast ook strafrechtelijke aanpak van personen die misbruik van deze prostituees maken nodig is;

vraagt de regering, de strafrechtelijke aanpak van personen die misbruik maken van prostituees zoals hierboven genoemd beter ter hand te nemen door de vervolging te intensiveren en te onderzoeken of het Wetboek van Strafrecht drempels opwerpt voor de vervolging,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Arib. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 32 (25437).

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat sinds de opheffing

van het algemeen bordeelverbod ongewenste vormen van prostitutie zijn blijven bestaan;

van mening dat de gevolgen van de opheffing van het bordeelverbod teleurstellend zijn met betrekking tot de bescherming van de positie, gezondheid en veiligheid van prostituees;

van mening dat gemeenten niet alleen in staat zullen zijn om een goed prostitutiebeleid te voeren;

van mening dat ook de rijksoverheid verantwoordelijk is voor een aanpak van de genoemde problematiek;

roept de regering op, een actieplan te ontwerpen waarin de betrokken ministeries van VWS, Justitie, Sociale Zaken en Werkgelegenheid en Financiën met de gemeenten komen tot een samenhangende aanpak van de problemen in de prostitutie, en daarover de Kamer vóór 1 maart 2004 te informeren,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Arib. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund. Zij krijgt nr. 33 (25437).

De heer **Rouvoet** (ChristenUnie): Is dit niet een heel erge spijtoptantenmotie? Een aantal jaren geleden hebben wij gesproken over opheffing van het nationale verbod. De fractie van mevrouw Arib was daar ongelooflijk voor, mijn fractie niet. Nu zegt zij: gemeentelijk redden wij het niet, er moeten allerlei nationale instrumenten zijn. Zij heeft in feite spijt van de decentralisatie naar de gemeenten. Zij zegt nu tegen het kabinet: pak datgene op wat u indertijd uit handen hebt gegeven.

Mevrouw **Arib** (PvdA): Wij hebben het daar uitvoerig over gehad in het algemeen overleg. Ik sta nog steeds achter de opheffing van het bordeelverbod. Wij zien dat deze minister van Justitie zegt: ik ga daar niet meer over, de gemeenten zijn verantwoordelijk. Uit de evaluatie bleek dat niet alle gemeenten een actief prostitutiebeleid hebben. Ik vraag de minister niet om op de stoel van de gemeenten te gaan zitten, maar ik vraag hem wel om zijn coördinerende taak waar te